

THE WHISPERING WOODS

Lena, Maja & Kacper

Echa Przeszłości

Oliwia

Lena siedzi przy biurku w swoim pokoju, wpatrując się w deszcz za oknem. Choć wydaje się zwyczajną nastolatką, jej oczy zdradzają głębokie zamyślenie i niepokój, który towarzyszy jej od rana. Na biurku leżą rozrzucone szkice i podręczniki do szkoły, a pokój wypełnia miękkie, popołudniowe światło.

Nocą Lena przenosi się do innego świata, gdzie biegnie przez mglisty ogród w stronę starego, opuszczonego domu. Sen jest tak realistyczny, że dziewczyna czuje chłód nocnego powietrza i zapach wilgotnej ziemi pod stopami. W oknie na piętrze dostrzega niewyraźną sylwetkę, która wydaje się ją obserwować.

W gwarnym szkolnym korytarzu Maja energicznie gestykuluje, opowiadając o nowym pomysle, podczas gdy Lena wygląda na nieobecna. Kolorowe szafki i tłum uczniów tworzą tło dla ich kontrastujących osobowości. Maja kładzie rękę na ramieniu przyjaciółki, próbując wyrwać ją z dziwnego odrętwienia i melancholii.

W szkolnej bibliotece Lena spotyka Kacpra, nowego ucznia o przenikliwym i nieco smutnym spojrzeniu. Chłopak podaje jej książkę, którą upuściła, a ich dłonie na chwilę się stykają, wywołując u Leny nagłe i dziwne poczucie deja vu. Kacper patrzy na nią w sposób, który sugeruje, że wie o niej znacznie więcej, niż powinien.

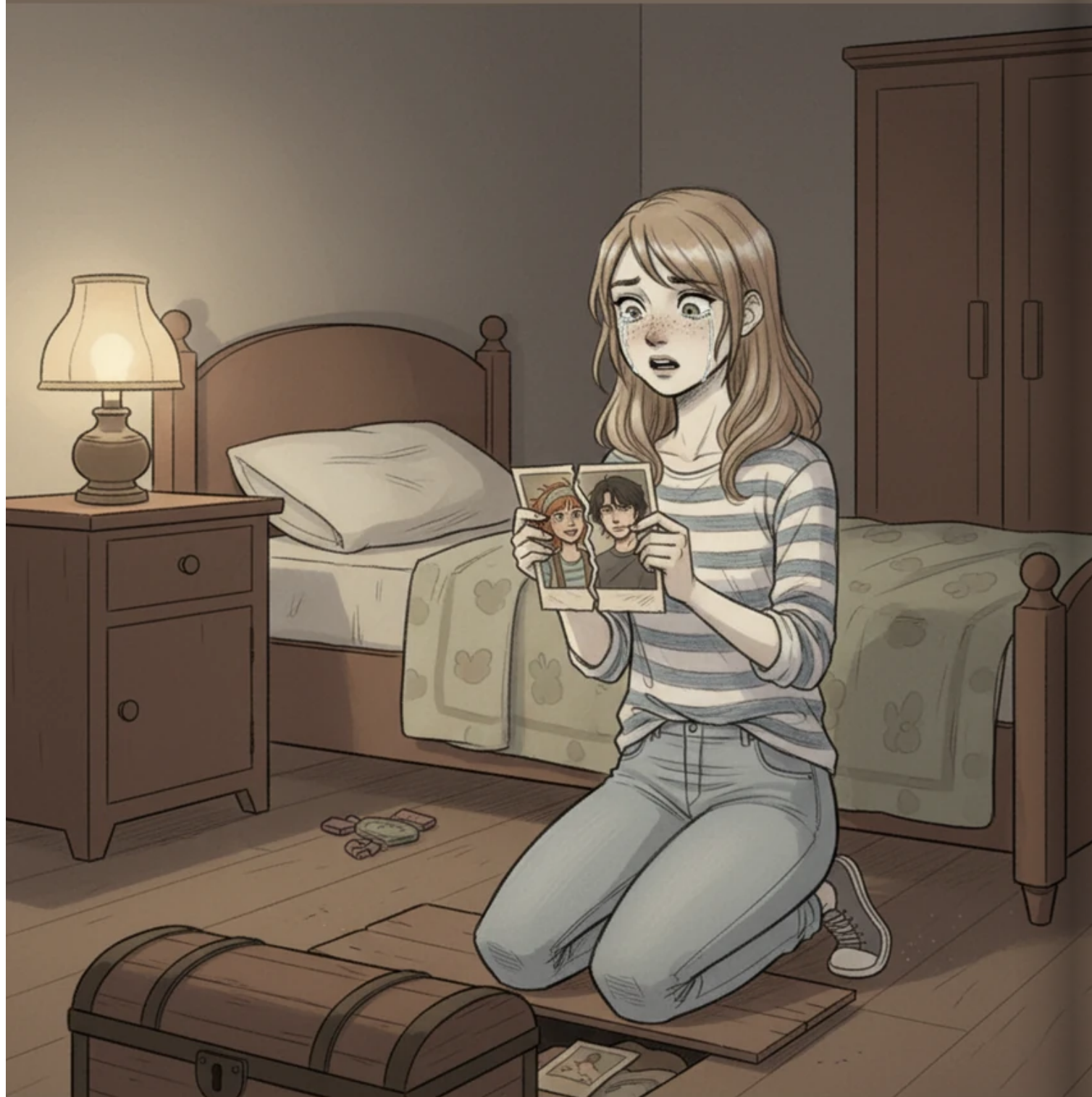
Kolejny sen ukazuje Lenę jako małe dziecko, ukrywające małą metalową kasetkę pod obluzowaną deską w podłodze starego pokoju. Widzi twarz kobiety o ciepłym uśmiechu, której nie rozpoznaje, ale czuje do niej ogromną, bolesną tęsknotę. Budzi się gwałtownie w środku nocy, z kołaczącym sercem i nieznanym imieniem na ustach.

Lena i Maja zakradają się na zakurzony strych domu Leny, oświetlając drogę jedynie latarkami w swoich telefonach. Wśród starych kufrów i pajęczyn szukają śladów, które mogłyby potwierdzić wizje z ostatnich nocy. Maja z ekscytacją wyciąga spod sterty gazet stary, zniszczony album ze zdjęciami, w którym brakuje najważniejszych fotografii.

Pod wieczornym, granatowym niebem w parku, Kacper wyznaje Lenie, że on również szuka prawdy o wydarzeniach sprzed lat. Stoją blisko siebie, a światła latarni rzucają długie, dramatyczne cienie na ich twarze. Lena czuje narastający lęk przed nieznanym, ale jednocześnie zaczyna dostrzegać w chłopaku jedyne prawdziwego sojusznika.

Lena odkrywa w sypialni rodziców ukryte, podarte zdjęcie, które przedstawia jej matkę w towarzystwie tajemniczego mężczyzny o groźnym spojrzeniu. Jej poukładany świat zaczyna się sypać, gdy uświadamia sobie, że jej wspomnienia zostały celowo zatarte. Łzy spływają jej po policzkach, gdy patrzy na dowód wieloletniego kłamstwa najbliższych osób.

W kulminacyjnym momencie Lena staje twarzą w twarz z mroczną postacią ze swoich snów w zrujnowanej, ogrodowej altanie. Cień z przeszłości próbuje ją zastraszyć, ale dziewczyna znajduje w sobie nieoczekiwaną odwagę, by głośno zażądać wyjaśnień. W oddali majaczy sylwetka Kacpra, który nadbiega z pomocą, gotów ją chronić za wszelką cenę.

Słońce wschodzi nad miastem, symbolizując nowy początek i oczyszczenie z duszących tajemnic. Lena siedzi na ławce obok Mai i Kacpra, czując, że choć prawda była bolesna, w końcu odzyskała własną tożsamość. Jest teraz silniejsza i pewniejsza siebie, patrząc z nadzieją w przyszłość u boku ludzi, którym naprawdę ufa.